

dziedzin i obszarów. Nie chciałam popełniać błędów wielu instytucji, w których zatrudnione osoby nie miały wcześniej bezpośredniego kontaktu z klientami, a jedynie wiedzę teoretyczną, a przez to nie znaty specyfiki środowiska, w którym będą pracować. Myślę, że największym atutem powołanej grupy jest jej interdyscyplinarność oraz wieloletnie doświadczenie pracy „w terenie” jej członków.

Jakie są korzyści z posiadania tego typu zespołu?

Proszę sobie wyobrazić sytuację, w której do gminnej komisji zostaje zgłoszona matka rzekomo nadużywająca alkoholu. Zanim zostanie ona zaproszona na spotkanie, komisja zbiera się i ustala, co wie na temat danej osoby. Ośrodek pomocy społecznej posiada często bardzo obszerne informacje na temat danej rodziny, dodatkowo istnieje możliwość uzyskania informacji od kuratora sądowego czy policji na temat jej funkcjonowania w środowisku. Jeśli w rodzinie są dzieci – dowiadujemy się jak przebiega ich edukacja i czy widać jakieś symptomy możliwego uzależnienia matki dzięki informacjom uzyskanym ze strony wydziału edukacji. To jednak nie wszystko; kiedy dochodzi do rozmowy motywującej, specjaliści – tacy jak psycholog, pracownik socjalny, kurator, terapeuta pedagogiczny – są w stanie przeprowadzić efektywną rozmowę mającą na celu wzbudzenie motywacji u osoby uzależnionej.

DZIĘKI TEMU, ŻE W KOMISJI REPREZENTOWANE JEST CIS, KAŻDA OSOBA BEZ ZATRUDNIENIA MOŻE WŁAŚCIWIE Z DNIA NA DZIEŃ LICZYĆ NA WSPARCIE W POSTACI ZATRUDNIENIA SOCJALNEGO, CO – JAK WIEMY Z BADAŃ – ODGRYWA DUŻĄ ROLĘ W REDUKCJI SKUTKÓW UZALEŻNIENIA. Z KOLEI CI CZŁONKOWIE ZESPOŁU ZWIĄZANI Z ORGANIZACJAMI SAMOPOMOCOWYMI MOGĄ NIEMAL OD RAZU ZASUGEROWAĆ, CZY NAWET ZORGANIZOWAĆ, SPOTKANIE W KTÓREJSZ Z DZIAŁAJĄCYCH GRUP. TAKA ORGANIZACJA PRACY DAJE BARDZO SZEROKIE SPEKTRUM DZIAŁANIA.

Tego typu działania to jednak nie wszystkie zalety posiadania tak złożonego zespołu. Również w dziedzinie profilaktyki interdyscyplinarność okazuje się niezwykle korzystna. Na początku każdego roku komisja przygotowuje plan działań profilaktycznych. Tematyka rozpatrywana jest z różnych punktów widzenia. Osoby związane z pomocą społeczną dostarczają informacji na temat zastosowania danej kampanii i dotarcia do potencjalnych zainteresowanych za pomocą swoich kanałów dostępu, dzięki włączeniu przedstawicieli stowarzyszeń posiadamy dostęp do organizacji pozarządowych, które mogą się włączać w akcję, w końcu – jeśli jest to zasadne – możemy rozszerzać akcję na obszar edukacji dzięki współ-

pracy z wydziałem oświaty. Jako że w zespole działają wyłącznie praktycy – komisja może dobrać najefektywniejsze środki komunikacji, a uniknąć tych, które przynioszą wyłącznie pozorne efekty. Ponadto, co jest dla mnie bardzo ważne, członkowie komisji wnoszą własne pomysły, konfrontują między sobą podjęte decyzje i przede wszystkim: nie liczą czasu prywatnego przeznaczonego na pracę w komisji.

Czego należy unikać?

Chociażby jednorazowych, krótkotrwałych akcji, które co prawda mogą być atrakcyjne medialnie, doskonale „sprzedane” na portalach społecznościowych, ale – jak pokazują badania – nie przynoszą trwałych zmian. Drukowanie i dystrybucja ulotek również przynosi mierne efekty. Działania powinny być systemowe – czyli dotyczyć wielu instytucji – i powtarzalne, czyli wpisane na stałe w kalendarz działań. Dowiedziałam się o tym właśnie dzięki współpracy z naszą gminną komisją. Gdyby nie zasiadali w niej praktycy, myślę że moglibyśmy popełnić wiele błędów.

Pani Aleksandro – pełni pani funkcję przewodniczącej GKRPA w Mikołowie. Czy mogłaby nam Pani powiedzieć w jakich głównych obszarach działa komisja?

Aleksandra Stolarska: Na jednym z pierwszych posiedzeń komisji wyodrębniliśmy trzy zespoły: kontrolny i opiniujący odpowiedzialny za kontrolę przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz opiniowanie wydawania zezwoleń na sprzedaż alkoholu, zespół motywacyjno-interwencyjny rozpatrujący wnioski o podjęcie działań zmierzających do zobowiązania do leczenia odwykowego – to właśnie osoby zasiadające w tym zespole spotykają się z osobami uzależnionymi i rozmawiają z nimi na temat możliwych form wsparcia i zmiany – oraz zespół ds. edukacji i profilaktyki, planujący i realizujący działania profilaktyczne. Minimum raz w miesiącu spotykamy się również w pełnym składzie całego zespołu, aby wymienić informacje na temat aktualnie prowadzonych działań.

Jakie aspekty pracy komisji są, Pani zdaniem, najistotniejsze i należy je wdrażać w pierwszej kolejności?

Bardzo trudno jednoznacznie odpowiedzieć na to pytanie, ponieważ wiele naszych działań uważam za niezwykle ważne. Gdybym jednak miała wybrać, to myślę, że najważniejsze jest poznanie lokalnej społeczności oraz wachlarza usług, z jakich mogą skorzystać osoby w potrzebie. Z tego względu istotne jest, aby komisja bardzo blisko współpracowała z innymi organizacjami zajmującymi się profilaktyką i leczeniem uzależnień.